Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT TAMARA ĆAPETA
Fördraget den 21 mars 2024[1]

**Mål C-224/23 P**

**Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL),**
**Issam Abdelmouine**
**mot**

**Europeiska kommissionen**

”Överklagande – Statligt stöd – Påstått stöd till förmån för Paris Saint-German FC – Förordning (EU) 2015/1589 – Artikel 1 h – Artikel 24.2 – Begreppet’intresserad part’ – Räckvidden av begreppet ’intresse’ som en person, ett företag eller en sammanslutning av företag har – Behovet av ett orsakssamband mellan dessa parters intressen och att stöd beviljas”

## I. Inledning

1. Issam Abdelmouine är en stolt anhängare av FC Barcelona och en *’socio’* (medlem) i den fotbollsklubben. Han framställde, tillsammans med Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (nedan kallad PBL), en fransk förening för anhängare av FC Barcelona, ett klagomål till kommissionen. Däri gjorde han gällande att statligt stöd olovligen hade utgått från Frankrike, i form av att vissa av Europeiska fotbollsförbundets (nedan kallad UEFA) regler avseende ekonomiskt rent spel inte hade verkställts. Bristen på verkställighet skulle enligt honom ha gjort de möjligt för Paris Saint-Germain FC att värva fotbollsspelaren Lionel Messi från FC Barcelona.

2. Kommissionen svarade på klagomålet genom en skrivelse, i vilken kommissionen förklarade att denna skriftväxling inte kunde behandlas som ett ”formellt klagomål”,[2] eftersom Issam Abdelmouine inte hade ställning som ”intresserad part”, i den mening som avses i förordning (EU) 2015/1589.[3]

3. I domen av den 8 februari 2023 i målet *PBL och WA/kommissionen* (T-538/21, ej publicerad, EU:T:2023:53) (nedan kallad den överklagade domen), som uppkom till följd av talan om ogiltigförklaring av denna skrivelse, fastställde tribunalen kommissionens inställning; att Issam Abdelmouine inte kunde betraktas som en ”intresserad part” i den mening som avses i förordning (EU) 2015/1589.

[1] Originalspråk: Engelska.

[2] Jag skulle inledningsvis vilja framhålla att detta begrepp inte återfinns i förordning (EU) 2015/1589.

[3] I rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 framgår närmare bestämmelser för tillämpningen av artikel 108 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9), artikel 1 h.

4. I detta överklagande har domstolen i uppdrag att klargöra de krav som ligger till grund för begreppet ”intresserad part”, som tillämpas i förfaranden avseende klagomål på statligt stöd.

## II. Bakgrund

### *A. Klagomål till kommissionen och skrivelsen i fråga*

5. De faktiska omständigheterna och den rättsliga bakgrunden, som är relevanta för detta överklagande, kan sammanfattas enligt följande.

6. Den 8 augusti 2021 meddelade FC Barcelona att Lionel Messi skulle lämna FC Barcelona för Paris Saint-Germain FC.

7. Samma dag lämnade Issam Abdelmouine in ett klagomål till kommissionen som avsåg förekomsten av påstått olagligt statligt stöd till Paris Saint-Germain FC från Ligue de Football Professionnel (Franska professionella fotbollsligan) och dess tillsynsmyndighet, i form av ett tillfälligt avbrott, av Fédération Française de Football (Franska Fotbollsförbundet, från att verkställa UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations. [4]

8. Enligt Issam Abdelmouine ledde beslutet att inte verkställa till en snedvridning av de bestämmelser som tillämpas av de professionella fotbollsorganisationerna i Spanien och Frankrike, vilket påverkade konkurrensen och gjorde det möjligt för Paris Saint-Germain FC att rekrytera Lionel Messi.

9. Genom en skrivelse av den 1 september 2021 svarade kommissionen på Issam Abdelmouines klagomål (nedan kallat det omtvistade beslutet). [5]

10. Den relevanta delen av det ifrågasatta beslutet har följande lydelse:

”Enligt artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589 kan formella klagomål endast lämnas av intresserade parter. Intresserade parter är varje medlemsstat och varje person, företag eller sammanslutning av företag vars intressen kan påverkas av beviljandet av stöd, särskilt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer….

Ni har framfört klagomålet i egenskap av medlem (socio) i [FC Barcelona]. En medlem är varken en konkurrent till Paris Saint-Germain FC eller en branschorganisation. Även om definitionen av en ”intresserad part” inte är begränsad till enbart konkurrenter till stödmottagaren, betraktas inte en person som en intresserad part genom en persons rent allmänna eller indirekta intressen i en åtgärd, eftersom sådana intressen inte blottar någon verklig påverkan på personens situation. Till exempel ger inte en persons ställning som aktieägare i ett företag, vilket konkurrerar med en stödmottagare, denna person ett eget intresse som är åtskilt från det berörda företagets intresse. Aktieägaren kan endast försvara sina intressen, beträffande denna åtgärd, genom att utöva sina rättigheter i egenskap av ägare i företaget, vilket i sig kan ha rätt att framföra ett klagomål. Ställningen som intresserad part utvidgas inte till alla personer som kan påverkas av en minskning av ett företags årliga nettovinst eller förlust. Ställningen för medlemmarna (”socios”) i

[4] UEFA Club Licensing and Financial Fair Play Regulations finns tillgänglig på följande hemsida: https://documents.uefa.com/v/u/MFxeqLNKelkYyh5JSafuhg.

[5] Detta dokument har ärendebeteckningen COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342).

[FC Barcelona], vilken är organiserad som en ideell förening, liknar i detta avseende den för aktieägare i ett företag, eftersom de endast skulle kunna hävda ett indirekt intresse, genom [FC Barcelona], i åtgärden i fråga.

Eftersom ni därför inte betraktas som en intresserad part kan ditt klagomål inte behandlas som ett formellt klagomål i den mening som avses i artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589”.

### *B. Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen*

11. Genom ansökan av den 2 september 2021 väckte PBL och Issam Abdelmouine (tillsammans nedan kallade klagandena) talan enligt artikel 263 FEUF vid tribunalen.

12. Parterna yrkade däri att det ifrågasatta beslutet skulle ogiltigförklaras och att kommissionen bland annat skulle åläggas att inleda en granskning av Frankrike avseende olagligt statligt stöd till Paris Saint-Germain FC inom ramen för dess nationella och europeiska tävlingar. [6]

13. Den enda grund som åberopades i första instans avsåg åsidosättandet av artikel 1 h i förordning (EU) 2015/1589. Däri hävdade klagandena också att kommissionen felaktigt hade likställt ställningen som aktieägare med ställningen som ”socio” och därigenom kommit fram till en felaktig tolkning av begreppet ”intresserad part”. [7]

14. För det första avvisade tribunalen, i den överklagade domen, talan om ogiltigförklaring, i den mån den väcktes av PBL, eftersom det inte fanns några bevis för att klagomålet även hade getts in på denna parts vägnar. [8]

15. För det andra prövade tribunalen de fyra typer av intressen som Issam Abdelmouine hävdade, nämligen i) det direkta förmögenhetsintresset i förhållande till FC Barcelonas ekonomiska situation; ii) intresset på grundval av fotbollens värderingar och idrottens försvar; iii) att snedvridning av konkurrensen påverkar sättet på vilken FC Barcelona är organiserad; och iv) intresset av att bevara ”socios” rättigheter i händelse av en förändring av FC Barcelonas ställning eller struktur.

16. Domstolen kom fram till att inga av de intressen som Issam Abdelmouine åberopade till stöd för sin ställning som ”intresserad part”, i den mening som avses i 1 h i förordning (EU) 2015/1589, kunde leda till ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet. [9]

17. För det tredje konstaterade tribunalen att Issam Abdelmouines argument, att hans ställning som ”socio” inte kunde likställas med den som en aktieägare har i ett bolag, är verkningslöst. Tribunalen förklarade att den analogi som kommissionen gjorde, i det ifrågasatta beslutet, var underordnad kommissionens senare uttalande, att Issam Abdelmouine inte utgjorde en ”intresserad part”. [10]

18. Mot bakgrund av ovanstående slutsatser ogillade tribunalen talan om ogiltigförklaring och förpliktigade klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

6 Den överklagade domen, punkt 7.

7 Den överklagade domen, punkt 19.

8 Den överklagade domen, punkterna 17 och 18.

9 Den överklagade domen, punkterna 28–47.

10 Den överklagade domen, punkterna 51–53.

## III. Förfarandet vid domstolen

19. Genom ett överklagande som inkom den 11 april 2023 har klagandena yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen i dess helhet och bifalla den slutliga lydelsen av yrkandet i första instans.

20. I sin svarsskrivelse, som inkom den 14 juli 2023, har kommissionen yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förpliktiga klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

## IV. Bedömning

21. Genom det ifrågasatta beslutet informerade kommissionen Issam Abdelmouine om att hans klagomål inte kunde behandlas som ett ”formellt” klagomål, i den mening som avses i artikel 24.2 iförordning (EU) 2015/1589. Enligt kommissionen beror detta på att Issam Abdelmouine saknade egenskapen av en ”intresserad part”, såsom den framgår i artikel 1 h i denna förordning. Det ifrågasatta beslutet förklarar emellertid också att den information som lämnades av Issam Abdelmouine skulle registreras som ”allmän marknadsinformation”. [11]

22. Kommissionen förklarade inte vilka konsekvenser som skulle följa av att inte behandla hans skriftväxling som ett ”formellt” klagomål, utan i stället som ”allmän marknadsinformation”. Det ifrågasatta beslutet innehåller inte heller något uttalande om huruvida kommissionen anser att det föreligger (olagligt) statligt stöd eller om den har för avsikt att inleda det formella granskningsförfarandet.

23. Genom deras talan om ogiltigförklaring har klagandena således, i huvudsak, motsatt sig kommissionens vägran att beteckna Issam Abdelmouine som en ”intresserad part”.

24. Jag anser att detta bestridande ger upphov till två frågor. För det första, vilka konsekvenser får denna vägran för Issam Abdelmouine? För det andra, var det felaktigt att vägra Issam Abdelmouine ställning som ”intresserad part”?

25. Jag kommer att behandla dessa frågor i tur och ordning. I detta syfte kommer jag först att kortfattat förklara de processuella rättigheter som tillerkänns ”intresserade parter” och de processuella rättigheter som tillerkänns personer som inte har någon sådan ställning (A). Jag kommer sedan att undersöka de krav som gäller för att erhålla ställning som ”intresserad part”, som de framgår av artikel 1 h i förordning (EU) 2015/1589 (B). Slutligen kommer jag att överväga huruvida tribunalen gjorde fel när den nekade Issam Abdelmouine ställning som ”intresserad part” (C).

### *A. Processuella rättigheter för ”intresserade parter” och andra personer*

26. Kommissionens skyldighet, att undersöka stöd som potentiellt undergräver effektiv och icke snedvriden konkurrens mellan företag (och medlemsstater) på den inre marknaden, följer direkt av fördragen.

[11] Det begreppet definieras inte i förordning (EU) 2015/1589. Det förekommer dock i skäl 32 i denna förordning för att förklara konsekvenserna av att ett klagomål inte uppfyller villkoren i klagomålsformuläret: det vill säga att denna information ”inte nödvändigtvis [behöver] leda till utredningar på eget initiativ.”

27. Därför bör kommissionen enligt artikel 108.3 FEUF, varje gång den tar emot information, i vilken det påstås att det har skett en potentiell överträdelse av artikel 107 FEUF, granska denna information och besluta om det krävs ytterligare åtgärder. Detta inkluderar att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF. [12]

28. Denna skyldighet uppstår oavsett om det är den som har drabbats av snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden som gör kommissionen uppmärksam på viss information, eller om det är en person som kan anses ha mer ”allmänna” eller ”generella” invändningar avseende beviljandet av påstått olagligt statligt stöd.

29. Samtidigt tillerkänns kommissionen, genom artikel 108 FEUF, exklusiv befogenhet att övervaka att reglerna för statligt stöd genomförs på ett korrekt sätt och det föreskrivs att kommissionen ska göra detta ”i samarbete med medlemsstaterna”.

30. Detta har fått domstolen att dra slutsatsen att förfarandet för granskning av statligt stöd i huvudsak endast omfattar kommissionen och medlemsstaterna: en granskning av det beviljade stödet inleds mot staten och riktas mot den och inte mot mottagaren av stödet eller andra parter som berörs av det. [13]

31. Tredje parter är således i princip uteslutna från förfarandet för statligt stöd, särskilt från dess inledande skede, innan ett beslut fattas om huruvida en granskning enligt artikel 108.2 FEUF måste inledas.

32. Denna uteslutning innebär att varken mottagaren av en stödåtgärd, eller någon annan aktör som berörs av den, kan anses ha någon särskild ställning i det inledande skedet av förfarandet för granskning av stöd enligt artikel 108.3 FEUF. [14]

33. Tredje part ansågs endast inneha vissa processuella rättigheter på det formella granskningsförfarande stadiet, som inleds på grundval av artikel 108.2 FEUF. Eftersom detta skede av förfarandet är utformat för ”att göra det möjligt för kommissionen att få fullständiga upplysningar om fallets alla aspekter”, är kommissionen skyldig att ge alla ”intresserade” parter möjlighet att lämna synpunkter till den. [15]

34. Trots kommissionens fördragsbaserade skyldighet att undersöka alla eventuella fall av olagligt stöd, fanns det dock inga processuella rättigheter för intresserade parter i det preliminära skedet.

[12] Se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 1998, *Kommissionen/Sytraval och Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 62) (Nedan kallad Kommissionen/Sytraval och Brink's France) (i vilken domstolen konstaterar att kommissionen inte är skyldig att inleda ett kontradiktoriskt förfarande med en klagande men att ”denna slutsats inte innebär att kommissionen inte är skyldig att i förekommande fall granska ett klagomål och därvid gå utöver en ren granskning av de faktiska och rättsliga omständigheter som den underrättats om av klaganden. Kommissionen är i själva verket skyldig att, i intresset av en korrekt tillämpning av de grundläggande bestämmelserna i fördraget om statligt stöd, vidta en snabb och opartisk granskning av klagomålet, vilket kan fordra att den granskar omständigheter som inte uttryckligen nämnts av klaganden”). Se även, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Bot i målet *Österrike/Scheucher – Fleisch m.fl* (C-47/10 P, EU:C:2011:373, punkt 120).

[13] Se, för ett liknande resonemang, *Kommissionen/Sytraval och Brink's France*, punkt 59 och dom av den 24 september 2002, *Falck och Acciaierie di Bolzano/kommissionen* (C-74/00 P och C-75/00 P, EU:C:2002:524, punkterna 81 och 83).

[14] Se, till exempel, dom av den 24 september 2002, *Falck och Acciaierie di Bolzano/kommissionen* (C-74/00 P och C-75/00 P, EU:C:2002:524, punk 83) och dom av den 6 oktober 2005, *Scott/kommissionen* (C-276/03 P, EU:C:2005:590, punkt 33). Så är fallet, trots att generaladvokaten Lenz i sitt förslag till avgörande i *Kommissionen/Sytraval och Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1997:249, punkt 86) konstaterar att fördraget visserligen inte förbjuder ”kommissionen att höra en berörd part redan inom ramen för den inledande granskningen enligt artikel 93.3”.

[15] Se dom av den 15 juni 1993, *Matra/kommissionen* (C-225/91, EU:C:1993:239, punkt 16). Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1984, *Tyskland/kommissionen* (84/82, EU:C:1984:117, punkterna 11 och 13).

35. Det var först år 1998, efter domen i målet *Kommissionen/Sytraval och Brink's France*, som tredje man tillerkändes vissa processuella rättigheter utanför ramen för det formella granskningsförfarandet. [16]

36. Den domen fungerade som initiativet till att, under det utredningsförfarande som ligger till grund för förordning 659/1999 [17] (föregångaren till förordning (EU) 2015/1589), [18] officiellt tillerkänna dessa parter den särskilda rätten att framföra klagomål till kommissionen för att ”underrätta kommissionen om varje påstått olagligt stöd” [19]

37. Rätten att framföra klagomål åtföljs av vissa processuella rättigheter i det inledande skedet av förfarandet, vilka tillerkänns dem genom förordning (EU) 2015/1589.

38. När till exempel ett klagomål inges krävs det, enligt artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589, att kommissionen kommunicerar med klaganden. Detta krav innebär att kommissionen, om den vid första påseende, på grundval av uppgifterna i klagomålet, anser att det inte finns tillräckliga skäl för att inleda det formella granskningsförfarandet, är skyldig att informera den intresserade parten om detta beslut. Efter att ha avgett detta ställningstagande, måste kommissionen även ge den intresserade parten tid att svara och eventuellt ge in ytterligare information. Kommissionen är slutligen skyldig att skicka en kopia av beslutet i ett ärende, som rör föremålet för klagomålet, till den ”intresserade parten”.

39. Dessa rättigheter förstärktes ytterligare genom rättspraxis.

40. Därför har klaganden ansetts ha rätt att överklaga det efterföljande beslutet på grundval av artikel 263 fjärde stycket FEUF. Särskilt för det fall kommissionen beslutar att inte inleda det formella granskningsförfarandet på grundval av artikel 108.2 FEUF, eftersom kommissionen anser att den åtgärd som föranledde klagomålet inte utgör ett stöd som är oförenligt med den inre marknaden eller för att stödet anses vara berättigat. Domstolen har slagit fast att möjligheten att väcka talan är berättigad, på grund av de processuella rättigheter som tredje man skulle ha åtnjutit för det fall det formella förfarande skulle ha inletts. [20]

[16] Se *Kommissionen/Sytraval och Brink's France*, punkterna 45–48).

[17] Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 1999, s. 1) (nedan kallad förordning 659/1999).

[18] Såsom denna förordnings förarbeten visar, föreslogs inte denna rätt ursprungligen av kommissionen (se Förslag till rådets förordning (EG) om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (COM/98/0073 final) (EGT C 116, 1998, s. 13)). Det var i själva verket Europeiska ekonomiska och sociala kommittén som, med hänvisning till domen i målet Kommissionen/Sytraval och Brink's France, föreslog att det skulle förefalla önskvärt att vissa parter skulle ges rätten att framställa klagomål. Se Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om ”Förslag till rådets förordning (EG) om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget” (EGT C 284, 1998, s. 10) punkt 4.3.1.

[19] Se artikel 20(2) och skäl 33 i förordning nr 659/1999, genom vilken varje intresserad part bemyndigas att ”underrätta kommissionen om varje påstått olagligt stöd och varje påstått missbruk av stöd”.

[20] Se, särskilt, dom av den 17 juli 2008, *Athinaïki Techniki/kommissionen* (C-521/06 P, EU:C:2008:422, punkt 36 och däri hänvisad rättspraxis) och dom av den 31 januari 2023, *Kommissionen/Braesch m.fl.* (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punkt 53 och där angiven rättspraxis).

41. Förordning (EU) 2015/1589 öppnar således en processuell dörr för tredje part, att åtminstone i viss utsträckning, föra en dialog med kommissionen innan det formella förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF inleds. [21]

42. Alla eventuella tredje parter, som lämnar information till kommissionen avseende påstått statligt stöd, tillerkänns dock inte processuella rättigheter genom förordning (EU) 2015/1589. Snarare skiljer förordningen på, å ena sidan, ”intresserade parter” och, å andra sidan, ”andra informationslämnare” (som jag nedan kommer att benämna dem).

43. Enligt artikel 12.1 första stycket i förordning (EU) 2015/1589 *får* kommissionen, på eget initiativ, granska upplysningar om påstått olagligt statligt stöd, *oavsett vilken källa upplysningarna härrör från*. Omvänt föreskrivs i andra stycket i denna bestämmelse att kommissionen utan onödigt dröjsmål *ska* granska alla klagomål som lämnas in av *”berörda parter*”, om detta klagomål getts in i enlighet med artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589. [22]

44. I artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589 är ”intresserade parter” förbehållna rätten att framföra klagomål.

45. Mer specifikt föreskrivs det i den artikeln att ”alla berörda parter får inge klagomål för att underrätta kommissionen om påstått olagligt stöd och påstått missbruk av stöd. För detta ändamål ska den berörda parten fylla i ett formulär som fastställs i en genomförandebestämmelse… och ska ange alla de obligatoriska upplysningar som begärs i det”. [23]

46. I artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589 fastställs följaktligen två praktiska förutsättningar för att lämna in ett klagomål till kommissionen: i) kravet på att betraktas som en ”intresserad part”, och ii) kravet på att fylla i ett standardformulär och tillhandahålla av viss information för att visa att det vid ett första påseende förekommer olagligt stöd eller missbruk av stöd. [24]

47. Begreppet ”intresserad part” ger således denna typ av uppgiftslämnare vissa processuella rättigheter som ”andra uppgiftslämnare” inte åtnjuter.

48. Resultatet är följande: genom att neka Issam Abdelmouine ställningen som ”intresserad part”, i den mening som avses i förordning (EU) 2015/1589, berövade kommissionen också den parten de processuella rättigheter som föreskrivs i förordningen, även om detta inte befriar kommissionen från sin skyldighet att undersöka de uppgifter som har lämnats om det påstådda statliga stödet.

[21] Med detta sagt skiljer sig fortfarande den processuella ställningen för tredje man inom förfarandet för statligt stöd från den mer liberala ställningen som tredje man intar på konkurrens- och handelsområdet; se, jämförd med, artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artikel 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, 2004, s. 18) och artikel 5 i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21). Se, för ett liknande resonemang, med avseende på skillnaden jämfört med konkurrensrelaterade granskningar, Niejahr, M., Scharf, T., ”Some Thoughts on the Jurisprudence of European Courts Concerning the Admissibility of Actions against State Aid Decisions”, *EC State aid law – Le droit des aides d'État dans la CE: liber amicorum Francisco Santaolalla Gadea*, Kluwer, 2008, s. 353 och 354.

[22] Intressant nog gjordes inte en sådan distinktion i motsvarande bestämmelse i förordning 659/1999. I den anges att ”om kommissionen har upplysningar om påstått olagligt stöd *skall* den undersöka dessa upplysningar utan dröjsmål” [tillagd kursivering].

[23] Artikel 24.2 i förordningen.

[24] Den sistnämnda delen utvecklas vidare i artikel 24.2 andra stycket i förordningen.

## *B. Vad är en intresserad part?*

49. Definitionen av en ”intresserad part” är fastställd i artikel 1 h i förordning (EU) 20015/1589.

50. Genom denna bestämmelse, som har fått samma ordalydelse som i förordning nr 659/1999, har domstolens praxis avseende ”intresserad part”, i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF, kodifierats. [25]

51. I den anges att en ”intresserad part” är ”en medlemsstat eller en person, ett företag eller en företagssammanslutning, vars intressen kan påverkas av att stöd beviljas, framför allt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer”.

52. Domstolen har konstaterat att även om denna definition särskilt omfattar företag som konkurrerar med stödmottagaren, [26] är dess ordalydelse sådan att den kan omfatta ”en obestämd grupp adressater”. [27]

53. Kvalifikationskriteriet, som avgränsar denna, teoretiskt sett, långa lista över personer, är frågan huruvida partens ”*intressen* kan *påverkas* av att stöd beviljas”. [28]

54. Eftersom det förevarande målet rör en part som inte är ett företag som konkurrerar med det företag till vilket stödet påstås ha beviljats, är det innebörden av begreppen *intressen* och *påverkas* i artikel 1 h i förordning (EU) 2015/1589 som är relevanta för att besvara frågan huruvida Issam Abdelmouine innehar ställning som ”intresserad part”.

### *1. En fråga om intresse*

55. Vilka intressen leder till att en fysisk eller juridisk person anses vara en ”intresserad part”? Förordning (EU) 2015/1589 ger inget svar på den frågan.

56. Enligt en meningsriktning i rättspraxis har tribunalen konstaterat att en person med ”endast ett allmänt och indirekt intresse” i förhållande till en särskild stödåtgärd *inte kan* klassificeras som en ”intresserad part”. [29] Denna rättspraxis förklarar inte vad som ska förstås som ”endast ett

[25] Se dom av den 31 januari 2023, *Kommissionen/Braesch m.fl.* (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punkt 58 och däri hänvisad rättspraxis) (domstolen förklarade att ”definitionen av begreppet ”berörd part” som följer av domstolens praxis har kodifierats av unionslagstiftningen i artikel 1 h” i förordning (EU) 2015/1589).

[26] Se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 1984, *Intermills/kommissionen* (323/82, EU:C:1984:345, punkt 16) och dom av den 24 maj 2011, *Kommissionen/Kronoply och Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 63).

[27] Se dom av den 31 januari 2023, *Kommissionen/Braesch m.fl.* (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punkt 59 och däri hänvisad rättspraxis). Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 1984, *Intermills/kommissionen* (323/82, EU:C:1984:345, punkt 16).

[28] Artikel 1 h i förordning (EU) 2015/1589. Kursivering tillagd.

[29] Se den överklagade domen, punkt 33, dom av den 19 december 2019, *BPC Lux 2 m.fl./kommissionen* (T-812/14 RENV, ej publicerat, EU:T:2019:885, punkt 60) och dom av den 7 juni 2023, *UNSA Énergie/kommissionen* (T-322/22, ej publicerat, EU:T:2023:307, punkt 20), och beslut av den 25 juni 2003, *Pérez Escolar/kommissionen* (T-41/01, EU:T:2003:175, punkt 36).

allmänt" intresse. Rättspraxisen i fråga tycks dock hämta inspiration från rättspraxis som avser direkt och personligen berör enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF.[30] Det är, enligt min mening, fel.

57. Begreppet berörd, i den mån det är kopplat till ställningen som "intresserad part" i förfarandet för statligt stöd, är fristående från denna parts möjlighet att överklaga ett beslut av kommissionen, vilken vederbörande tillerkänns under det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF. För att kunna överklaga ett sådant beslut måste den "intresserade parten" visa att denne är direkt och personligen berörd–denna ställning följer inte direkt av ställningen som "intresserad part", som tillerkänns denne genom förordning (EU) 2015/1589.[31]

58. En part presumeras endast vara direkt och personligen berörd om den intresserade parten försöker angripa ett beslut att inte inleda det formella förfarandet (se punkten 40 i förevarande förslag till avgörande).

59. Enligt en annan meningsriktning i rättspraxis har tribunalen dock inte villkorat ställningen som "intresserad part" med att det särskilda intresset ska ha en *personlig*, i motsats till en *allmän*, karaktär.[32]

60. Jag anser att detta synsätt är mer förenligt med syftet med ställningen som "intresserad part" i förfarandet för statligt stöd.

61. Klagomålsförfarandet är, som själva förordning (EU) 2015/1589 föreskriver, "en viktig informationskälla för upptäckt av överträdelser av unionens regler om statligt stöd".[33]

62. I det avseendet borde det inte spela någon roll vilken typ av subjektivt intresse som föranledde en klagande att vända sig till kommissionen och påstå förekomsten av olagligt stöd.[34]

63. Den information som kommissionen får från intresserade parter gör det möjligt för kommissionen att avslöja och undersöka om en stödåtgärd har skadlig inverkan på den inre marknaden. Även om en klagandes intressen inte överensstämmer med, till exempel, stödmottagarens intressen och även om de över huvud taget inte är ekonomiska intressen, är det som har betydelse därför det allmänna intresset av att förbjuda allt stöd som inte överensstämmer med konkurrensförbehållen på den inre marknaden. Detta intresse delas av unionens alla rättssubjekt och tillsynen av detta anförtros kommissionen.

30 Denna rättspraxis vilar på tolkningen av kriteriet personligen berörd, i den mening som avses i artikel 264 fjärde stycket FEUF, avser denna således en helt annan (rättslig) standard. Se, särskilt i detta avseende, dom av den 19 december 2019, *BPC Lux 2 m.fl./kommissionen* (T-812/14 RENV, ej publicerat, EU:T:2019:885, punkt 60) (med åberopande av beslut av den 25 juni 2003, *Pérez Escolar/kommissionen* (T-41/01, EU:T:2003:175, punkt 36), vilken, i sin tur, vilar på dom av den 16 september 1988, *Waterleiding Maatschappij/kommissionen* (T-188/95, EU:T:1998:217, punkt 37), i vilken domstolen förklarar att "sökanden inte kan anses vara personligen berörd med anledning av att det omtvistade beslutet är av normativ karaktär, vilket endast innebär att tillämpningen av skatterättsliga bestämmelser med en allmän räckvidd godkänns [eftersom] ett sådant beslut är tillämpligt i situationer som bestäms objektivt och som medför rättsverkningar för en grupp personer som anges på ett allmänt och abstrakt sätt").

31 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 januari 2023, *Kommissionen* mot *Braesch m.fl.* (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punkt 54 och däri hänvisad rättspraxis).

32 Se dom av den 15 september 2021, *CAPA m.fl./kommissionen* (T-777/19, EU:T:2021:588, punkt 89) (i vilken domstolen förklarar att "det i princip inte kan uteslutas att ett stöd konkret påverkar tredje mans intressen på grund av den inverkan som den stödfinansierade anläggningen har på den omgivande miljön"; vilken domstolen fastställde efter överklaganden i beslut av den 14 december 2023, *CAPA m.fl./kommissionen* (C-742/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:1000, punkt 83).

33 Förordning (EU) 2015/1589, skäl 32.

34 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 januari 2023, *Kommissionen/Braesch m.fl.* (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punkt 60, i vilken domstolen belyste att det som krävdes var att "företaget gör gällande att dess intressen kan påverkas av att stödet beviljas", dock utan att kräva någon bedömning, från kommissionens eller tribunalens sida, om intressets koppling till den klagande parten.

64. Detta öppna förhållningssätt, till vilka ”intressen” som ryms inom förordning (EU) 2015/1589, återspeglas mest framträdande i domstolens dom i målet *Ja zum Nürburgring/kommissionen*.[35]

65. Domstolen förklarade däri att intresset hos ”en sammanslutning som tillvaratar hela den tyska motorsportens intressen i samband med tävlingsbanan Nürburgring … [vars] huvudsakliga syfte är att säkerställa att denna bana drivs under ekonomiska förhållanden som är inriktade på allmänintresset”[36] är tillräckligt för att uppfylla kriteriet ”intresse”.

66. Det finns därför ingen anledning att anse att intresset av att upprätthålla en viss typ av organisatorisk och funktionell struktur med avseende på en idrottssammanslutning, eller ens det bredare intresset av att säkerställa lika villkor inom en viss sport, inte skulle kunna beaktas som ett tillräckligt intresse för att betrakta en part som ”intresserad part”, i den mening som avses i förordning (EU) 2015/1589.

67. Det följer härav, att svaret på frågan om vilka intressen som det kan röra sig om är ganska enkel: *alla* intressen kan skyddas genom att ett klagomål framställs, i vilket beviljandet av stöd som kan ha en inverkan konkurrensvillkoren på den inre marknaden angrips.

68. Mot bakgrund av att en part har vissa rättigheter genom ställningen som ”intresserad part” och med hänsyn till att syftet med förordning (EU) 2015/1589 inte är att bevilja sådana rättigheter till alla utan i stället syftar till att sådana rättigheter begränsas till en viss kategori av personer, måste kretsen av personer som kan åberopa den ställningen icke desto mindre begränsas.

69. Det faktiska filtreringselementet är inte, som jag kommer att förklara, typen av intresse det är fråga om, utan snarare kravet på påverkan på detta intresse. Frågan är, med andra ord, om det kan fastställas ett orsakssamband mellan effekterna på den fysiska eller juridiska personen intresse eller intressen och den aktuella stödåtgärden.

### *2. En fråga om påverkan*

70. I artikel 1 h i förordning (EU) 2015/1589anges att ställningen som ”intresserad part” är beroende av om denna parts intressen kan komma att påverkas *av* att stöd beviljas.

71. Historiskt sett har detta krav, i rättspraxis, uppfattats som att det krävs att det finns en risk för att stödåtgärden i fråga har en ”verklig” eller ”konkret” inverkan på situationen för den fysiska eller juridiska personen i fråga eller för de personen som den representerar.[37]

72. Enligt min mening är dessa uttryck endast synonymer för kravet på ett orsakssamband mellan stödåtgärden i fråga och de påstådda effekterna.

[35] Dom av den 2 september 2021, Ja zum Nürburgring/kommissionen (C-647/19 P, EU:C:2021:666) (Domen i målet Ja zum Nürburgring). Se dock även dom av den 9 juli 2009, *3F/kommissionen* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 65 och 104) (beträffande intressena för landsorganisationen för arbetare i Danmark och dess medlemmar avseende skattebestämmelser kopplade till anställning av sjöfolk från länder som inte är medlemsstater).

[36] *Ja zum Nürburgring/kommissionen*, punkt 66.

[37] Se, särskilt, dom av den 9 juli 2009, *3F/kommissionen* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 33); dom av den 24 maj 2011, *Kommissionen/Kronoply och Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 65); och dom av den 27 oktober 2011, *Österrike/Scheucher-Fleisch m.fl.* (C-47/10 P, EU:C:2011:698, punkt 132).

73. Användningen av ordet ”av” i artikel 1 h i förordning (EU) 2015/1589 antyder att den person som vill göra anspråk på ställningen som ”intresserad part” måste visa att den negativa effekten på intresset i fråga är *aktivt följer av* den specifika åtgärd som de motsätter sig. [38]

74. Därutöver beror inte heller den ”intresserade partens” ställning på den faktiska påverkan på personens intressen, mot bakgrund av det villkorade ”kan” i denna bestämmelse. Utan även en *potentiell* effekt som kan uppstå på grund av den aktuella stödåtgärden omfattas. [39]

75. I praktiken kan det emellertid vara svårt att med säkerhet fastställa en sådan risk. Flera åtgärder (varav några lagstiftningsåtgärder) eller effekter (som har sitt ursprung i åtgärder eller handlingar i föregående eller efterföljande led) kan visa sig skapa negativa konsekvenser för enheten i fråga.

76. Under dessa omständigheter föreslår jag att ovanstående positiva tillskrivningskriterium kompletteras med en *negativ tillskrivningsbedömning*.

77. Detta innebär att kommissionen måste bedöma huruvida åtgärden som har fått klagomål fortfarande är källan till de påstådda negativa effekterna, även för det fall eventuella effekter, som i själva verket härrör från accessoriska åtgärder eller åtgärder som har annat ursprung, sätts ur spel. [40]

78. Enligt min mening är detta synsätt redan (implicit) erkänt i rättspraxis. [41]

79. Till exempel fann domstolen, i målet *Solar Ileias Bompaina/kommissionen*, att en producent av elektricitet från förnybara energikällor, som ansågs ha påverkats negativt av en åtgärd som syftade till att sänka inmatningspriserna för sådana producenter, [42] inte, i tillräcklig hög grad, kunde visa på orsakssambandet mellan dessa effekter och påstått stöd till elleverantörer, som inte påverkades av denna minskning och därför påstods ha gynnats genom en mer fördelaktig konkurrensposition. [43]

[38] Se, för ett motsvarande resonemang, dom av den 31 januari 2023, *Kommissione*n/*Braesch m.fl.* (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punkt 60 och 80 och däri hänvisad rättspraxis). Det är det positiva tillskrivningskriteriet som rättspraxis angående den ”konkreta” eller ”verkliga” inverkan av stödet hänsyftade på (se punkt 71 i förevarande förslag till avgörande), vilket i synnerhet den förra av dessa punkter bekräftar).

[39] Se, för ett motsvarande resonemang, dom av den 7 april 2022, *Solar Ileias Bompaina/kommissionen* (C-429/20 P, EU:C:2022:282, punkt 35) (i vilken domstolen förklarade att ”[o]m det endast kan vara fråga om potentiell skada på företaget intressen måste det således vara styrkt att det föreligger en risk för konkret påverkan på dessa intressen”). Se även, beslut av den 10 maj 2023, *MKB Multifunds/kommissionen* (C-665/21 P, ej publicerat, EU:C:2023:408, punkt 48) och beslut av den 14 december 2023, *CAPA m.fl. /kommissionen* (C-742/21 P, ej publicerat, EU:C:2023:1000, punkt 73).

[40] Detta övervägande påverkas naturligtvis inte av kommissionens övergripande skyldighet att granska den information som inkommer till den genom att en ”intresserad part” lämnar in ett klagomål (se, analogt och för ett liknande resonemang, dom av den 22 september 2020, *Österrike/kommissionen* (C-594/18 P, EU:C:2020:742, punkt 85 och däri hänvisad rättspraxis) för att förhindra medlemsstaternas strategier, som kan vara utformade för att, på konstgjord väg, bryta orsakssambandet mellan den aktuella stödåtgärden och dess effekt på vissa ”intresserade parter” (se, analogt, dom av den 27 oktober 2016, *D'Oultremont m.fl.* (C-290/15, EU:C:2016:816, punkt 48) och dom av den 25 juni 2020, *A m.fl (Vindkraftverk i Aalter och Nevele)* (C-24/19, EU:C:2020:503, punkt 70 och däri hänvisad rättspraxis) (i vilken domstolen förklarade att det enligt effektivitetsprincipen krävs att medlemsstaternas åtgärder utvärderas för att utröna om potentiella strategier föreligger, vilka är utformade för att dela upp åtgärder i flera delar för att undvika skyldigheter enligt unionslagstiftningen.

[41] Se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 januari 2023, *Kommissionen/Braesch m.fl.* (C-284/21 P, EU:C:2023:58, punkt 81) (i vilken åtgärder som ”visserligen är knutna till de faktiska förhållandena, men som är rättsligt åtskilda” anses vara irrelevanta för bedömningen av ställningen som ”intresserad part”) och beslut av den 14 december 2023, *CAPA m.fl./kommissionen* (C-742/21 P, ej publicerat, EU:C:2023:1000, punkt 97). Se även, analogt, dom av den 16 maj 1991, *Extramet Industrie/rådet* (C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 16–19) (enligt vilken det, i en analys av orsakssambandet avseende fastställandet av skada som härrör från dumpad import, ska bortses från skada som kan hänföras till andra faktorer).

[42] Se dom av den 7 april 2022, *Solar Ileias Bompaina/kommissionen* (C-429/20 P, EU:C:2022:282, punkt 41).

[43] Dom av den 7 april 2022, *Solar Ileias Bompaina/kommissionen* (C-429/20 P, EU:C:2022:282, punkt 43).

80. I sitt beslut i målet *CAPA m.fl./kommissionen* ställdes domstolen, på ett liknande sätt, inför påståenden från ett kooperativ av fiskare som att (drifts)stöd till vindkraftsparker till havs hade till följd att dess medlemmars fiskeverksamhet skadades. Liksom tribunalen bedömde EU-domstolen att de påstådda effekterna på klagandens fiskeverksamheter (om sådana fanns) [44] inte berodde på det aktuella stödet utan berodde på de franska myndigheternas beslut att reglera sjöfarten och fiskeverksamheten i närheten av dessa vindkraftsparker. [45]

81. Jag anser följaktligen att rätten att lämna in ett klagomål, enligt artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589, liksom de processuella rättigheter som följer av detta, är villkorad på så sätt det krävs att den som avser lämna in ett klagomål visar att de (negativa) effekterna som påstås härrör från den ifrågavarande stödåtgärden.

82. Om den fysiska eller juridiska personen i fråga inte kan visa detta, kan denna part inte heller åberopa det förfarande och de rättigheter som tillerkänns genom-, och är kopplade till, ställningen som ”intresserad part”, i den mening som avses i artikel 1 h i förordning (EU) 2015/1589.

### *C. Klagandens ställning*

83. I mål om överklagande är domstolen endast behörig att pröva den rättsliga bedömningen av de grunder som har åberopats i den lägre instansen. [46]

84. I det aktuella fallet är Issam Abdelmouines klagomål begränsat till kommissionens slutsats att han inte utgör en ”intresserad part”, i den mening som avses i artikel 24.24 i förordning (EU) 2015/1589, och därför inte kan lämna in ett klagomål, avseende det påstådda statliga stödet från Frankrike till Paris Saint-Germain FC, på grundval av den förordningen. [47]

85. Var kommissionens bedömning felaktig? Det korta svaret på den frågan är ”nej”. Följaktligen anser jag inte att tribunalens dom ska upphävas.

86. Jag anser dock att skälen som ligger till grund för denna dom delvis bör ersättas, vad gäller den rättsliga grunden som tillämpas, för att klargöra att rättspraxis avser alla typer av intressen, med den begränsningen att det krävs ett orsakssamband mellan effekterna på den fysiska eller juridiska personens intressen och den aktuella stödåtgärden.

87. I den överklagade domen underkände tribunalen de fyra omständigheter på grundval av vilka Issam Abdelmouine hade försökt visa huruvida hans intressen påverkades av den påstådda stödåtgärden i fråga. [48]

88. Dessa omständigheter påstods vara i) det direkta förmögenhetsintresset i förhållande till FC Barcelonas ekonomiska situation, vilket skulle kunna leda till hans och andra ”socios” ekonomiska ansvar i händelse av klubbens konkurs; [49] ii) intresset som grundar sig på fotbollens värderingar och idrottens försvar såsom för allmänhetens bästa; [50] iii) konsekvenserna för FC

[44] Se beslut av den 14 december 2023, *CAPA m.fl./kommissionen* (C-742/21 P, ej publicerat, EU:C:2023:1000, punkterna 40 och 79).

[45] Se beslut av den 14 december 2023, *CAPA m.fl./kommissionen* (C-742/21 P, ej publicerat, EU:C:2023:1000, punkterna 79 och 94).

[46] Se, *bland annat*, dom av den 4 mars 2021, *Kommissionen/Fútbol Club Barcelona* (C-362/19 P, EU:C:2021:169, punkt 47 och däri hänvisad rättspraxis)

[47] Issam Abdelmouine har inte framfört argumentet att hans ställning som klagande härrör från artikel 108.3 FEUF.

[48] Den överklagade domen, punkt 28.

[49] Den överklagade domen, punkt 29.

[50] Den överklagade domen, punkt 32.

Barcelonas organisationsform, hans ideella rättighet som ”socio” och ekonomisk osäkerhet för honom och andra ”socios”, som tar sig uttryck i en begränsning av föreningsfriheten, vid snedvridning av konkurrensen;[51] och iv) intresset av att bevara ”socios” rättigheter, vilka skulle hotas i händelse av att FC Barcelonas ställning eller struktur skulle ändras till ett företag med aktiekapital.[52]

89. Tribunalen godtog inte heller argumentet, att Issam Abdelmouines intressen inte kunde jämställas med en aktieägares, på grund av att den relevanta delen av det ifrågasatta beslutet utgjorde ett underordnat skäl som inte kunde undergräva den huvudsakliga slutsatsen, att han inte uppfyllde villkoren för att betraktas som en ”intresserad part”.[53]

90. Min uppfattning är att Issam Abdelmouine ifrågasätter tribunalens slutsats avseende samtliga ovanstående punkter, även om han inte hänvisar särskilt till de relevanta punkterna i den överklagade domen.[54]

91. I motsats till vad Issam Abdelmouine i själva verket har hävdat, uteslöt tribunalen, i den överklagade domen, inte möjligheten för Issam Abdelmouine, att han, i egenskap av ”socio”, kunde åberopa de intressen som tillerkänns honom genom stadgarna för FC Barcelona eller andra intressen som han har lagt till sig med.[55]

92. Som jag har förklarat kan alla intressen, oavsett om de är personliga eller allmänna, omfattas av begreppet ”intresserad part”, om dessa intressen kan påverkas av att stöd beviljas. Det inkluderar likväl Issam Abdelmouines åtagna intresse, som ”socio” i FC Barcelonas överföringspolicy, som hans mer generella intresse för konkurrensvillkor på lika villkor inom fotbollen i allmänhet.

93. Frågan är huruvida Issam Abdelmouine, på grundval av den bevisning som har lagts fram vid tribunalen, kunde styrka att dessa intressen skulle kunna påverkas av att det (påstådda) stödet i fråga beviljas.

94. Tribunalen fann att så inte var fallet. Den fastslog att Issam Abdelmouines yrkanden antingen inte kunde tas upp till sakprövning eller var ogrundade på grund av att: i) han inte hade lyckats visa att de relevanta bestämmelserna i FC Barcelonas stadgar gav honom de rättigheter som han hävdade skulle kunna påverkas av att stödet beviljas;[56] ii) han inte kunde koppla den påstådda påverkan på hans intressen till att stödet beviljas;[57] och iii) hans förklaringar inte var tillräckligt tydliga avseende hur hans påstådda intressen påverkades.[58]

95. Mot bakgrund av att Issam Abdelmouine inte har gjort gällande att bevisningen har missuppfattats på dessa punkter kan denna slutsats inte prövas av domstolen.

[51] Den överklagade domen, punkt 35.

[52] Den överklagade domen, punkt 39.

[53] Den överklagade domen, punkterna 50 och 51.

[54] Man skulle därigenom kunna hävda att överklagandets tredje och fjärde grund inte ska tas upp till sakprövning, eftersom de inte uppfyller kraven i artikel 169.2 i domstolens rättegångsregler, enligt vilka det krävs att det i ett överklagande anges exakt vilka delar av den omstridda domen som Issam Abdelmouine vill ska upphävas; se, *bland annat*, dom av den 4 juli 2000, *Bergaderm och Goupil/kommissionen* (C-352/98 P, EU:C:2000:361, punkt 34).

[55] Se, till exempel, den överklagade domen, punkt, 43.

[56] Se, för ett liknande resonemang, den överklagade domen, punkterna 29–31.

[57] Se, för ett liknande resonemang, den överklagade domen, punkterna 32–34 och 39–46.

[58] Se, för ett liknande resonemang, den överklagade domen, punkterna 35 och 37.

96. Mot bakgrund av ovanstående överväganden saknar det betydelse huruvida Issam Abdelmouines ställning kan eller inte kan likställas med den som en aktieägare har i ett aktiebolag. Även om hans kritik av den överklagade domen skulle vara välgrundad på den punkten, kan den inte ge honom ställning som ”intresserad part” i den mening som avses i förordning (EU) 2015/1589. [59]

97. Tribunalen kom följaktligen inte till en felaktig slutsats när den fann att Issam Abdelmouine inte är en ”intresserad part” i den mening som avses i artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/1589.

98. Jag föreslår därför att domstolen ogillar Issam Abdelmouines överklagande, såvitt avser den tredje och fjärde överklagandegrunden, fastställer den överklagade domen och delvis ersätter tribunalens skäl.

## V. Slutsats

99. Mot bakgrund av det anförda föreslår jag att domstolen ogillar överklagandet, så vitt avser den tredje och fjärde överklagandegrunden.

[59] Se, för ett liknande resonemang, bland annat, dom av den 24 juni 1986, *AKZO Chemie och AKZO Chemie UK/kommissionen* (53/85, EU:C:1986:256, punkt 21).